

og for sig godt; men det kunde maasse dog være, at det ogsaa kunde være nødvendigt, at der samtidig med Understøttelserne etableredes noget Tilsyn med de Ting, der understøttes. Vi have jo saaledes nu forskellige Børnehjem her i Landet, og det er meget smukt af de Mennesker, der sætte sig i Epidfen for disse Børnehjem, thi de kunne ubrette meget Godt dermed, og det er ogsaa meget godt, at Staten understøtter dem, men jeg har dog den Tro, at det gjerne kan være nødvendigt, at der ved Siden af Statens Understøttelse ogsaa sørges for, at der føres et Tilsyn fra Statens Side med disse Børnehjem. Vel maa man jo gaa ud fra, at de Folk, der paatage sig at oprette saadanne Børnehjem, ere bejælede af en saa varm Kjærlighed til Børnene, at de sætte deres hele Kraft ind paa at gjøre det saa godt for dem, som det er muligt. Men ved Siden deraf kan man heller ikke lukke Øinene for, at disse Mennesker ogsaa have den Opgave derved at finde deres egen Forsørgelse, og det er jo heller ikke mere end billigt, at de have deres Forsørgelse deraf, naar de anvende deres Tid og Kræfter derpaa. Smidlertid fører dette dobbelte Forhold jo temmelig let til, at der kan opstaa en Fristelse for de Paagjældende til maasse dog at være noget strengere mod Børnene i Henseende til at paalægge Arbejde og til Behandlingen i det Høje taget, end det maasse er gavnligt for Børnene, og maasse kunde der ogsaa være Fristelse for dem til at være lovlig knappe mod Børnene. Jeg mener derfor, at man ved Siden af at yde Tilskud fra Statens Side ogsaa bør sørge for, at der er et virksomt Tilsyn med disse Børnehjem, for at de i Virkeligheden kunne komme til at svare til deres smukke Diemed. Foruden disse omtalte Anstalter skal jeg endnu nævne en enkelt Ting, nemlig Understøttelsen til Uddannelse af Husmandsønner i Høvedesjenet. Det er jo ogsaa en meget nyttig og gavnlig Indretning; men jeg nærer ogsaa der en Lante om, at det maasse kunde skorte noget paa det fornødne Tilsyn. Det er mig saaledes bekjendt, at ifjor Sommer forlod paa eengang ikke mindre end fem, sex af de unge Mennesker Bilborde Høvedesjenet, fordi de ikke troede der at kunne faae den Undervisning, som de mente, at de skulde have, og fordi de ogsaa fandt, at Lønnen der ikke var saaledes, at de holdt af at være der. Det kan jo gjerne være, at Skylden kan ligge hos de unge Mennesker; men det var dog værd at faae undersøgt, om der ikke ogsaa var nogen Skyld paa den anden Side.

Det synes efter den Maade, hvorpaa Forhandlingen her begyndte, som om de store Strids-spørgsmaal foreløbig ikke skulle op, og jeg skal derfor ikke inblade mig videre paa noget af disse. Jeg vil blot nævne en enkelt Ting, nemlig Universitetet. Dertil forlanges jo iaar, saavidt jeg huffer, 166,000 Kr. Tilskud. Naar man ser efter, hvorledes Universitetet har sine Indtægter, ser man

at af Kapitalformuen, ca. 1,800,000 Kr., betales kun 4 pCt. Rente. Det var jo ikke umuligt, at denne Indtægt kunde forhøjes, da det kniber saa meget med at faae det fornødne Tilskud. Jeg foreslaar paa ingen Maade denne Forhøielse som noget Unbefalellesværdigt, men jeg nævner det kun som en af de Udveje, der kunde sørges for at tilveiebringe Balance, dersom der nemlig ikke skulde være den fornødne Beløiie i Thinget til at bevilge det Tilskud, som forlanges. — Jeg vil dernæst tillade mig at anbefale, at der gives de fornødne Bevillinger til Docent Fjord til at foretage en videre Fortsættelse af hans Undersøgelser paa Meieriets Omraade, og jeg vil navnlig tillade mig at bede den høitærede Indenrigsminister, naar det kommer saa vidt, at han faar Møbler dertil, at han da vil tænke paa os Fynboere med Hensyn til en Forsøgsstation. Der er megen Længsel efter en saadan blandt de fynske Landmænd, og jeg er overbevist om, at noget Saadant ogsaa vil finde den fornødne Imøbekommen og da navnlig hos Fyns Stifts Landbosforening, der jo skal yde Tilskud. Ja, det var blot disse smaa Bemærkninger, jeg vilde tillade mig at fremkomme med i dette Dieblif, da der ikke syntes at være Nogen, som havde Lyft til at begjære Ordet.

C. Sage: Det vilde vistnok have været meget originalt, om Finansloven var gaaet uden Omtale til 2den Behandling; men efterat det erede Meblem, som nys har sat sig, har brudt Ijen, anser jeg det for det Rigtigste for mit Vedkommende at tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger for det høie Thing. Jeg skal dog indskrænke mig til at berøre alene Finanslovsforlaget's rent finansielle Karakter. Ganske vist giver Finanslovens 1ste Behandling Velighed til at fremdrage saa godt som ethvert Spørgsmaal, idet der jo er meget saa Spørgsmaal, som ikke har deres finansielle Side, og derfor paa en eller anden Maade tillige berøres af det aarlige Budget. Det følger maasse ogsaa af sig selv, at jeg som et nyt Meblem har et vist Antal Kjøpbest, som jeg kunde føle mere eller mindre Fristelse til at bestige. Jeg skal imidlertid i dette Tilfælde modstaa denne Fristelse, ligesom jeg heller ikke skal komme ind paa nogenformelt politifft Betragtning, idet jeg anser det for at være Spørgsmael, som maa blive tagne op fra andre Sider. Derimod skulde jeg, som sagt, tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger om den rent finansielle Side af det forelagte Forflag. Den høitærede Finansminister yttrede, dengang han fremlagde Forlaget, at Erfaringea tilstrækkelig havde godtgjort, at der var en meget betydelig Forskjel mellem Finanslovsforlaget, naar det fremkom, og den endelige Skikkelse, som det fik. Der er Forandringer, som jeg i s a Henseende meget kunde ønske, at Rigsdag og Regjering allerede i indværende Samling kunde enes om at føre igjennem, saaledes at de kunde